

Hanneke de Zoete

TE KOOP
verkocht

DE ZOETE ZUSJES

GAAN

VERHUIZEN

met tekeningen van
Iris Boter

Hanneke de Zoete

DE ZOETE ZUSJES GAAN VERHUIZEN

met tekeningen van
Iris Boter

INHOUD

Wij zijn de Zoete Zusjes 8

1.	Te koop	11
2.	Dennenappelgevaar	19
3.	Een droomhuis	27
4.	Wat zit er in de doos?	34
5.	Alles roze	44
6.	Een of twee?	52
7.	De Stoute Broertjes	60
8.	Een nieuwe buurt	68
9.	Een nieuw thuis	75
10.	Burendag	84

'HALLO!

Wij zijn de **ZOETE ZUSJES**
weer en vandaag gaan we wat
SUPERLEUKS doen!'

SAAR
&
JANNA

Wij zijn de Zoete Zusjes! Misschien ken je ons van onze filmpjes op YouTube. Elke week maken we een nieuwe video. We zijn gek op kleuren, knutselen, slijm maken, dansen, zingen en cadeautjes uitpakken en we beleven graag avonturen. Saar wil later in een musical spelen en Janna wil ballerina worden. Gelukkig duurt het nog heel lang tot we groot zijn, want we spelen het liefst de hele dag!

BRAM

Dit is onze grote broer Bram. Hij houdt van voetballen, Donald Duckjes lezen en gamen. Meestal is hij wel lief, maar hij haalt ook vaak grappen met ons uit. Later wil Bram piloot worden en de hele wereld over vliegen. Hopelijk mogen wij dan met hem mee!

Dit is onze papa. Voor de filmpjes bedenkt hij heel veel toffe challenges en gekke avonturen. Dat vinden we erg leuk, want soms mogen we zomaar allerlei snoepjes proeven of bakken vol met slijm maken. Alles mag van papa! Ook maakt hij heel veel grapjes en hij vindt het altijd spannend om mee te gaan op avontuur.

PAPA

Dit is mama. Zij houdt ervan om met ons te knuffelen. Als we vrij zijn vindt ze het leuk om samen te knutselen en te bakken. Als we van papa heel veel snoepjes mogen eten in een filmpje, zegt ze altijd dat we heel goed onze tanden moeten poetsen. Ze kan lekker koken en leest graag voor. Mama schrijft onze avonturen op, zodat jullie ze kunnen lezen.

MAMA

‘Er staat een bord in de tuin,’ zegt mama. Ze neemt nog een hap van haar groenten.

Papa knikt. Als zijn mond leeg is, zegt hij: ‘Ik zag het. De plek is wel echt fantastisch.’

Bram, Saar en Janna stoppen met eten en kijken naar papa en mama.

‘Waar hebben jullie het over?’ vraagt Bram.

‘Een huis,’ antwoordt mama.

‘Een huis?’ zegt Bram.

‘Welk huis? Wat? Waar? Waarom?’ roept Janna geschrokken. Het gaat hier toch niet over verhuizen? Janna legt haar bestek neer. Ze

krijgt geen hap meer door haar keel. ‘Wat bedoelen jullie met “een huis”?’

‘Rustig maar,’ zegt papa zacht. ‘We hebben alleen een mooi huis gezien. Dat betekent nog niets.’

‘Maar misschien moeten we wel een keer gaan kijken, hoor,’ zegt mama. ‘Het is echt een mooi straatje, dicht bij het bos. En de tuin is heerlijk groot.’

‘Maar wij wonen al in de leukste straat van Nederland!’ roept Janna. ‘En we hebben al een tuin. We willen hier niet weg!’

‘Een grote tuin?’ vraagt Saar. ‘Dat is wel gaaf. Kan er dan een trampoline in?’

‘En een voetbalgoal?’ vult Bram aan.

‘Ja, dat moet wel lukken daar,’ antwoordt papa. ‘Er zit zelfs een hele garage bij waar je in kunt klussen, een eigen oprit voor de auto en een groot terras in de zon.’

‘Mmm.’ Mama doet haar ogen dicht en droomt weg. ‘Heerlijk hoor, geen boodschappen meer tillen vanaf de parkeerplaats. Lekker een boekje lezen in het zonnetje in de grote tuin. Mooie wandelingen maken in het bos...’

‘Maar vanaf hier kun je ook gewoon naar het bos!’ Janna is gaan staan. Met rode wangen en wilde gebaren noemt ze alle mooie dingen van hun eigen huis op. ‘We hebben al een supermooi huis. Met een dak en een grote speelzolder. Al onze spullen staan hier. En hier hebben we de vijver! Daar is vast geen vijver en die hebben we nu wel. We kunnen er met bootjes op varen. In de winter kunnen we voor de deur schaatsen. En als ik ren, ben ik in twee minuten op school. Ik wil niet weg.’

Mama lacht en trekt Janna op schoot. ‘We gaan ook niet zomaar weg. We zitten hier prima. Maar we gaan wel even kijken. Een grote tuin is toch lekker? En een trampoline past daar zeker.’

Janna haalt een keer diep adem en laat zich tegen mama aan zakken. De tranen prikken in haar ogen. Ze wil niet weg. Thuis is gewoon thuis. En straks wordt alles anders. Wie wil dat nou?

Na het eten ruimen ze samen de tafel af. Saar zet de borden in de vaatwasser.

‘Mogen we nu op een schermpje?’ vraagt ze als het laatste bord erin staat.

‘Nou,’ begint papa, ‘het is nog vroeg. Ik dacht dat het misschien wel leuk was om even langs dat mooie huis te wandelen. Dan kunnen jullie het ook even zien. Strekken we meteen even lekker de benen.’

‘Ik wil ’t wel zien,’ zegt Bram. ‘Hoe ver is het lopen?’

‘Maar tien minuutjes, denk ik,’ antwoordt mama. ‘Ik vind het een goed idee. Laten we gaan.’

‘Maar het is schermtijd.’ Janna zet haar handen in haar zij. ‘En ik hóéf helemaal geen nieuw huis.’

‘Je weet niet eens over welk huis we het hebben.’ Mama legt haar hand op Janna’s schouder. ‘Als je de tuin ziet, word je vast heel enthousiast. Ga nou gewoon even mee.’

Na een diepe zucht trekt Janna toch maar haar schoenen aan. Ze wil best zien om welk huis het gaat, maar mooi is het vast niet. Waarschijnlijk heel oud en lelijk. Misschien kan ze aan papa en mama duidelijk maken dat het echt niet nodig is om te verhuizen.

Tijdens de wandeling blijft Janna de voordelen van hun eigen huis opnoemen. ‘We hebben nu toch hele leuke burens? Die hebben ze daar vast niet.’

Ze loopt tussen haar ouders in. Ze haakt haar armen door die van papa en mama. Dan trekt ze haar benen op en bungelt als een hangmatje tussen twee bomen.

‘En nu hebben we een mooie vijver voor ons huis, waar je in de winter zo lekker op kunt schaatsen.’ Met haar benen maakt ze schaatsbewegingen terwijl ze nog tussen haar ouders hangt.

Mama zakt een beetje naar Janna toe. ‘Even zelf lopen, Janna. Ik krijg pijn in mijn arm.’

‘Ik loop niet, ik schaats. Nu kan het nog. Straks niet meer als we verhuisd zijn.’

Mama begint te lachen. ‘Doe niet zo gek. Het is maar tien minuten lopen. Dus als er een keer ijs ligt in de winter, wat misschien maar twee dagen per jaar zo is, loop je zo met je schaatsen onder de arm naar de vijver.’

‘Ja, maar het is ook veel te ver weg bij boer Bert,’ zegt Janna. ‘Dan kunnen we niet meer lopend naar de boerderij om te helpen met de dieren.’

‘Gelukkig kun jij prima fietsen,’ antwoordt mama. ‘In plaats van vijf minuten lopen, moet je dan even vijf minuten fietsen. Bijna geen verschil.’

‘Ja, maar...’ begint Janna weer.

Maar mama schudt haar hoofd. ‘Wacht nou eerst maar eens tot we er zijn. We hebben nog niets gekocht. Misschien valt het wel tegen. Laten we eerst eens gaan kijken.’

In stilte lopen ze verder.

Het valt vast tegen. Laat het alsjeblieft tegenvallen, denkt Janna. ‘Deze straat?’ vraagt Bram als ze er bijna zijn.

‘Ja, dat klopt. Het is nummer twintig.’ Mama wijst naar een huis aan het einde van de straat. De voortuin staat vol wilde bloemen. Een klein paadje leidt naar een grote houten voordeur. Naast het huis loopt een pad naar de achtertuin. Vanaf de weg kun je er precies in kijken.

‘Vet, kijk wat een grote tuin,’ roept Bram. Hij wijst naar de achterkant van het huis.

Papa, mama, Saar en Janna komen naast hem staan.

‘Daar past zeker wel een trampoline,’ zegt Saar. ‘En een zwembad!’

‘Ja, ja,’ zegt papa lachend. ‘Maar lekker ruim is de tuin zeker. Mooi hoor.’

‘Ik vind de hoge bomen daar achterin mooi,’ zegt mama. ‘Alsof je heerlijk in de natuur zit in plaats van in je eigen achtertuin. En deze straat staat ook vol met prachtige oude bomen.’

‘Zouden er genoeg kamers zijn?’ Papa loopt van links naar rechts voor het huis langs.

‘Ik denk dat we de makelaar morgen maar eens moeten bellen. Dan kunnen we het huis ook vanbinnen zien,’ antwoordt mama. ‘Ik ben wel heel benieuwd hoe het eruitziet.’

‘Een makelaar? Wat is dat?’ vraagt Janna.

‘Dat is de meneer of mevrouw die het huis verkoopt. Die heeft ook de sleutel en kan een rondleiding geven,’ legt papa uit.

‘Vanbuiten ziet het er in elk geval prachtig uit,’ zegt mama een beetje dromerig. Ze kijkt nog eens goed naar de voorkant van het huis. ‘Zo mooi ook, met al die bloemen en dat paadje naar die prachtige grote houten voordeur. Precies zoals ik het in mijn hoofd had.’

Janna laat haar schouders zakken. Wat is iedereen enthousiast. Ze moet iets doen om het tegen te houden. ‘Waarschijnlijk stinkt het binnen verschrikkelijk,’ zegt ze. ‘Er wonen vast iets van honderd katten. En er liggen binnen overal kattenharen en kattendrollen. En papa is allergisch voor katten.’

Papa huivert. 'Nou, als dat zo is, dan blijven we lekker in ons eigen huis.'

Dan pakt mama Janna even vast en geeft haar een knuffel. 'Ik merk dat je het maar moeilijk vindt, Janna. Hoe komt dat?'

'Ik vind het gewoon niet fijn als straks alles anders wordt. Het is toch gewoon goed zoals het nu is?'

Mama knikt. 'Veranderingen zijn altijd even lastig. Soms moet je even wennen. Maar misschien wordt het hier nog wel leuker dan in ons eigen huis. En als je het niet probeert, kom je er nooit achter. We gaan binnenkort een keer binnen kijken. Wie weet is het wat.'

'En dan krijg je misschien wel een hele nieuwe kamer,' zegt Saar. 'Dat is toch leuk? Met nieuwe verf en nieuw behang. En dan mag je alles zelf uitkiezen.'

'Wij moesten ook wennen toen jij geboren werd, hoor,' grapt Bram. 'Toen werd ook alles anders.'

Saar geeft hem een duw. 'Doe niet zo flauw.'

Bram grijpt Janna vast en tilt haar een stukje de lucht in. 'Maar na een poosje wennen was je toch wel leuk.'

De Zoete Zusjes beleven nog
veel meer avonturen!
Ken je onze andere boeken al?

Je koopt ze bij je (online) boekwinkel.
Vergeet niet om een review te schrijven
en een duimpje omhoog te doen als je het
een leuk boek vond!

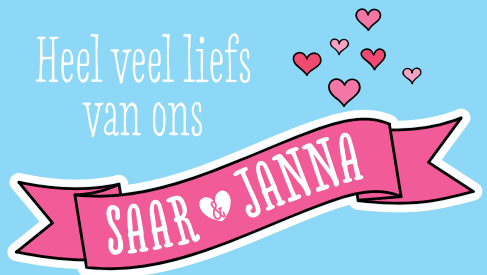
Bezoek ook eens onze website en schrijf je in voor onze nieuwsbrief voor leuke kleurplaten, spelletjes en het laatste nieuws over de Zoete Zusjes!

www.zoetezusjes.com

Heel veel liefs van ons

'HALLO!
Wij zijn de **ZOETE ZUSJES**
weer en vandaag gaan we wat
SUPERLEUKS doen!'

De Zoete Zusjes gaan verhuizen! Superleuk, maar Saar en Janna vinden het ook een beetje spannend. Voelt het nieuwe huis straks wel als thuis? Hoe zullen de nieuwe burens zijn? Kunnen alle knuffels wel meeverhuizen? Thuis is gewoon thuis. En straks wordt alles anders. Wie wil dat nou? Langzaam wordt het steeds toch iets leuker: in de tuin past een trampoline, en ze mogen zelf de kleur van hun nieuwe kamer kiezen. Maar wat valt daar over de heg? Een dennenappel? De nieuwe burens blijken twee echte stoute broertjes...

De Zoete Zusjes gaan verhuizen is het achtste (voor)leesboek over de zusjes Saar en Janna en staat boordevol leuke avonturen.

www.kosmosuitgevers.nl

**KOS
MOS**

NUR 280
Kosmos Uitgevers,
Utrecht/Antwerpen

